

DIE HAAR, TUSSEN L'ORÉAL EN GILLETTE

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 21

Hare is 'n besonderheid wat mense voorgee om te verstaan.

Hulle noem dit higiëne, estetika, identiteit, kultuur, ritueel.

In werklikheid is dit net 'n grens – tussen wat jy wys en wat jy wegsteek.

Sommige vertrou dit aan barbiers toe, sommige aan skoonheidskundiges, sommige aan moderne masjiene wat outonomie en perfeksie belowe. Maar die haar bly daar, koppig, 'n biologiese herinnering: jy is 'n dier voordat jy 'n sosiale wese is.

En tog is dit nie 'n vyand nie. Dit is 'n ongemaklike vriend, 'n reisgenoot wat jou herinner waar jy vandaan kom. Dit het 'n byna kapillêre verspreiding, 'n kleur wat deur jou genetiese kaart toegeken is, en 'n storie wat jy nie kan uitwis nie. Selfs dié wat aan alopesie ly, is nie daarsonder nie – hulle het dit net verloor vir 'n tyd wat niemand kan bepaal nie.

Maar om die haar te verstaan, moet jy teruggaan na die oorsprong – waarheen jy altyd terugkeer: die oermens.

Ek stel my dit so voor, in 'n prehistoriese noir-toneel. Twee figure agter 'n muur van gras praat met mekaar. 'n Derde persoon kom aan en kan nie sê wie die man en wie die vrou is nie. Die gesig is nie genoeg nie. Die gesig bedrieg.

Toe besluit die vrou om die lot van haar identiteit te verander.

Sy gaan na die rivier, kyk na haarself in die water en sien 'n baard.

Sy hou nie daarvan nie. Dit verteenwoordig haar nie. Dit onderskei haar nie.

Sy vind 'n skerp klip en begin die hare verwyder, een string op 'n slag.

Sy ontdek dat die hergroei stadig is – en dit gee haar 'n voordeel: sy hoef nie die ritueel elke dag te herhaal nie. En sy ontdek iets wat nog kragtiger is: die man kyk anders na haar.

Verskil word aantrekkingskrag.

Verskil word taal.

Daaruit word die hele kultuur van die haar gebore: eers simbolies, dan sosiaal, dan higiënies, dan wetenskaplik, dan ideologies.

Tot by die moderne ekstremismes: dié wat sê die haar beskerm jou teen bakterieë en moet behou word; dié wat sê dit moet verwyder word om aanvaar te word; dié wat sê dit moet gevorm word om begeer te word.

Die waarheid is eenvoudiger: die haar word gebore, groei, krul... en op die punt waar dit krul, sterf dit.

Maar die wortel bly lewend, koppig, soos sekere idees wat jy selfs met wilskrag nie kan verwyder nie.

En dan is daar die laaste reël, dié wat net vertellers ken:

moet nooit 'n kuif in 'n kyf laat verander nie.

Die verskil is minimaal – net een klinker.

Maar dit verander alles.

Ferdinando